

КНИЖКА ОСМА

1932-1933

ГОДИНА XXVIII

ВЪ ГОРАТА

Въ тишината на гората
Бръзъ потокъ се пѣни,
Хладъ полъхва отъ листата,
Отъ води студени.

Вѣтъръ вѣе, залюлѣ
Липа, джбъ и бука,
А на бука птица пѣе,
Кукувица кука.

Тамъ на всѣко клонче малко
Гнѣздо-люлка висне.
Славей гласъ извие сладко.
Косъ извири, писне...

Въ папратъ тамъ помниче цѣвне,
Зайче тамъ се крие,
Ала какъ да си отдѣхне:
Чува вълкъ да вие!

Колко много въ тишината
Дрѣматъ тъмни тайни!
Слушай какъ шепти гората
Приказки омайни...

Емануилъ п. Димитровъ

